

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Z. P.**, zast. Mgr. Sylvou Šiškeovou, advokátkou se sídlem Jakubské náměstí 580/4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2017, č. j. MPSV-2017/218806-917, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 16. 8. 2018, č. j. 60 Ad 3/2018 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Sylvě Šiškeové, advokátce se sídlem Jakubské nám. 580/4, Brno, **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podanou kasační stížností napadá výrok I. a II. v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“). Výrokem I. bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Liberci (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 8. 2017, č. j. 93857/2017/LIB. Výrokem II. rozsudku krajského soudu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Žalovaný svým rozhodnutím změnil, resp. doplnil výrok rozhodnutí o zákonná ustanovení, a ve zbytku potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla snížena stěžovateli dávka v hmotné nouzi - příspěvek na živobytí z 3 410 Kč na 2 200 Kč měsíčně ode dne 1. 8. 2017.

[2] Krajský soud shledal, že žalovaný pochybil, aproboval-li rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který svým postupem zkrátil stěžovatele na jeho právu vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům ve věci shromážděným ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Vyhověl tak stěžovatelově žalobě a obě rozhodnutí správních orgánů zrušil. O náhradě nákladů rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů, tedy ani úspěšný stěžovatel, neboť ze spisu prokazatelně nevyplývalo, že by stěžovatel v rámci řízení vynaložil jakékoli hotové výdaje dle § 57 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Přes věcný úspěch a poučení stěžovatele jeho právní zástupkyní stěžovatel trval na podání kasační stížnosti. V ní namítá, že jeho úspěch je jen částečný. Namítá, že krajský soud pochybil, když mu neustanovil právního zástupce pro podání správní žaloby. Dále pochybil rovněž v tom, nechává-li ho po zrušení rozhodnutí správních orgánů nadále bez právního zastoupení, které v rámci správního řízení žádal. Stěžovatel má za to, že správní řízení i následující soudní řízení jsou řízeními, k jejichž vedení nemá odpovídající vzdělání, a proto má právo na právní pomoc.

[4] Dále stěžovatel v kasační stížnosti brojí proti výroku o nepřiznání náhrady nákladů řízení před krajským soudem a požaduje náhradu v paušální výši poskytované právním zástupcům. Poukazuje na to, že je nutno brát zřetel na to, že i účastník, tím spíše v sociálně tíživé situaci, má právo na úhradu nákladů spojených s podáním žaloby, které jsou jen těžce vyčíslitelné (elektřina, náklad na tisk, internet). Takové náklady pak pokrývá právě paušální náhrada. Stěžovatel tak podává kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a navrhuje rozhodnutí krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[5] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podal účastník, který byl v předcházejícím řízení o žalobě před krajským soudem procesně úspěšný, Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou přípustnosti kasační stížnosti.

[6] Podle § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li stanoveno jinak. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.

[7] Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel se předmětnou kasační stížností domáhá, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu, kterým však krajský soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak správního orgánu I. stupně a věc vrátil k dalšímu řízení. Znamená to tedy, že krajský soud rozhodl ve prospěch stěžovatele a umožnil tak, aby věc byla správním orgánem I. stupně znovu projednána. Stěžovatel byl tedy v řízení před krajským soudem procesně plně úspěšný a v kasační stížnosti nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak.

[8] Přesto uplatňuje námitku, že krajský soud pochybil v otázce ustanovení právního zástupce pro řízení o správní žalobě a chybného závěru o nepotřebnosti právního zastoupení stěžovatele před správními orgány. Nejvyšší správní soud se zabýval napadeným rozsudkem v intencích námitky a zjistil, že o těchto otázkách krajský soud vůbec v předmětném řízení nerozhodoval a ani se k těmto otázkám ve svém rozsudku nevyjadřoval. Tyto námitky se tak zcela mýlí s obsahem odůvodnění rozsudku krajského soudu a rozhodovacími důvody zrušujícího rozsudku, a je nutno je považovat za

pokračování

nepřípustné. Vedle toho pak uplatnil námitku směřující proti výroku o nákladech řízení, která je s ohledem na výše uvedené rovněž námitkou nepřipustnou.

[9] Za daného stavu věci nelze než dospět k závěru, že se jedná o kasační stížnost nepřipustnou (k tomu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012 – 41, č. 3321/2016 Sb. NSS), kterou je nutno podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanoveními § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Stěžovateli byla k jeho zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. Na 195/2018-13, ustanovena zástupkyně Mgr. Sylva Šiškeová, advokátka se sídlem Jakubské nám. 580/4, Brno, jejíž odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí stát. Zástupkyně prokazatelně učinila jeden úkon právní služby, tj. podala doplnění kasační stížnosti, tj. právní podání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Toto podání však nelze považovat za účelný úkon právní služby, neboť se jednalo o nepřipustnou kasační stížnost. V takovém případě právní zástupkyni odměna za právní úkon právní služby podle § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bod 3. advokátního tarifu ani paušální náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu nenáleží.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu